



**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA W BYDGOSZCZY

ul. Długa 47, 85-034 Bydgoszcz
tel. (52) 345-56-44, Fax (52) 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 27 marca 2015 r.

RBG- 430-02/14/KL

DECYZJA nr RBG- 5/2015

I.

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada się na Marka Markwasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Mega-Net w Toruniu karę pieniężną w wysokości **3.410 zł** (słownie: trzy tysiące czterysta dziesięć złotych), co stanowi równowartość 800 euro (słownie: osiemset euro) z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy w toku postępowania wyjaśniającego mającego na celu ustalenie, czy nastąpiło wykonanie przez Marka Markwasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Mega Net w Toruniu obowiązków nałożonych w ramach decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RBG-18/2013 z dnia 27 sierpnia 2013 r. (sygn. akt: RBG-61-11/13/KL), płatną do budżetu państwa w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

II.

Na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 184) w związku z art. 80 tej ustawy oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy, a także na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2013 r. poz. 267 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

obciąża się Marka Markwasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Mega-Net w Toruniu e kosztami postępowania opisanego w punkcie I sentencji niniejszej decyzji w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w kwocie **17,90 zł** (słownie: siedemnaście złotych 90/100) i zobowiązuje się Marka Markwasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Mega-Net w Toruniu do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W dniu 18 kwietnia 2014 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: **organ ochrony konsumentów** lub **Prezes UOKiK**) postanowieniem nr RBG-108/2014 wszczął postępowanie wyjaśniające, którego celem ustalenie, czy nastąpiło wykonanie przez Marka Markwasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Mega Net w Toruniu (dalej: **Mega-Net, przedsiębiorca**) obowiązków nałożonych w ramach decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RBG-18/2013 z dnia 27 sierpnia 2013 r. (sygn. akt: RBG-61-11/13/KL).

W związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym, pismem z dnia 18 kwietnia 2014 r. organ ochrony konsumentów skierował do przedsiębiorcy wezwanie w toku postępowania wyjaśniającego, w którym Prezes UOKiK wzywa do przedstawienia szeregu informacji i dokumentów istotnych z punktu widzenia możliwości oceny stopnia wywiązania się przez przedsiębiorcę z obowiązków nałożonych decyzją nr RBG-18/2013. Przedsiębiorca miał obowiązek udzielenia odpowiedzi w terminie 10 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma. Wezwanie zostało przesłane na adres wykonywania działalności przez Mega-Net, tj. Leona Witowskiego 5D, 87-100 Toruń, zgodnie z informacją zamieszczoną w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej: CEIDG). Powyższy adres jest również wskazany jako „adres do doręczeń” w CEIDG.

Przedsiębiorca nie odebrał przedmiotowej korespondencji, po dwukrotnej skutecznej próbie doręczenia, a pismo zostało zwrócone z adnotacją „niepodjęte w terminie”. Pierwsze doręczenie miało miejsce w dniu 24 kwietnia 2014 r., a drugie w dniu 2 maja 2014 r.

W dniu 20 sierpnia 2014 r. zostało wysłane do Mega-Net kolejne wezwanie do przedłożenia tożsamyh informacji, jak w pierwszym wezwaniu. Pismo zostało wysłane zarówno na wcześniej wskazany adres, jak i na adres w Inowrocławiu, który jest wskazany w CEDIG jako „dodatkowe miejsce wykonywania działalności gospodarczej” (ul. Toruńska 60, 88-105 Inowrocław). Korespondencję kierowaną do miejsca prowadzenia działalności w Toruniu odebrał osobiście Marek Markwas w dniu 29 sierpnia 2014 r. (zgodnie z informacją na zwrotnym poświadczeniu odbioru), a pismo skierowane do miejsca prowadzenia działalności w Inowrocławiu odebrała p. Agnieszka N. w dniu 25 sierpnia 2014 r. (zgodnie z informacją na zwrotnym poświadczeniu odbioru). Prezes UOKiK w powyższym wezwaniu wyznaczył przedsiębiorcy 7-dniowy termin – liczony od dnia otrzymania niniejszego wezwania – na udzielenie odpowiedzi i przedłożenie stosownych dokumentów.

W związku z brakiem odpowiedzi na przedmiotową korespondencję, organ ochrony konsumentów ponowił wezwanie (w dniu 30 września 2014 r.) również wysyłając pisma na oba powyżej wymienione adresy i wyznaczając termin 7 dni od momentu otrzymania wezwania na udzielenie wymaganych informacji. Powyższe wezwania zostały odebrane przez przedsiębiorcę w dniu 9 października 2014 r., (w lokalu w Toruniu, przez Marka Markwasa - zgodnie ze zwrotnym poświadczeniem odbioru) oraz w dniu 6 października 2014 r. (w lokalu w Inowrocławiu, przez Annę P. – zgodnie ze zwrotnym poświadczeniem odbioru). Do dnia wszczęcia niniejszego postępowania przedsiębiorca nie udzielił organowi ochrony konsumentów żądanych informacji ani nie przedłożył wymaganych dokumentów.

W tym miejscu wskazać należy, iż zarówno wcześniejsze wezwania, na które Prezes UOKiK uzyskał odpowiedź, jak również trzecie wezwanie powtórzone dwukrotnie, na które odpowiedź nie została udzielona – zostały sformułowane na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz. U. z 2015 r.,

poz. 184) – dalej: **u.o.k.i.k.** Organ ochrony konsumentów w wezwaniu do przekazania informacji każdorazowo zawarł zakres żądanych informacji, cel żądania oraz termin udzielenia informacji. Nadmienić również należy, iż każde wezwanie zawierało pouczenie, iż w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Mimo wielokrotnych prób kontaktu wykazanych powyżej, przedsiębiorca nie przekazał żadnych informacji w formie pisemnej, elektronicznej czy telefonicznej.

W dniu 10 października 2014 r. przedsiębiorca dokonał zmiany danych w CEIDG i zmienił nazwę z Mega Net na Mega-Net.

Mając na uwadze powyższe, organ ochrony konsumentów w dniu 31 października 2014 r. wszczął z urzędu postanowieniem nr RBG-220/2014 **postępowanie w sprawie nałożenia** na Marka Markwasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Mega-Net w Toruniu **kary pieniężnej**, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy w toku postępowania wyjaśniającego mającego na celu ustalenie, czy nastąpiło wykonanie przez Marka Markwasa prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Mega Net w Toruniu obowiązków nałożonych w ramach decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RBG-18/2013 z dnia 27 sierpnia 2013 r.

Przedsiębiorca wraz z postanowieniem wszczynającym niniejsze postępowanie został wezwany do przedłożenia informacji o wysokości przychodu osiągniętego w 2013 r., a także został poinformowany o prawie do ustosunkowania się do zarzutów zawartych w postanowieniu nr RBG-220/2014. Mega-Net w żaden sposób nie ustosunkował się do powyższego postanowienia, nie przedstawił również informacji o osiągniętym przychodzie, mimo że korespondencja została w prawidłowy sposób doręczona w dniu 5 listopada 2014 r. (zgodnie z informacją na zwrotnym potwierdzeniu odbioru). Wskazać należy, iż powyższe wezwanie zawierało pouczenie, iż stosownie do art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k., organ ochrony konsumentów może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 w zakresie odnoszącym się do przesłania informacji o osiągniętym przychodzie, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Należy jednocześnie zauważyć, iż po wszczęciu ww. postępowania Mega Net przesłał do Prezesa UOKiK informacje żądane w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego pod sygn. akt: RBG-61-11/13/KL. Pismo od przedsiębiorcy zostało nadane w dniu 5 listopada 2014 r. i było odpowiedzią na wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 18 kwietnia 2014 r. Przedmiotową korespondencję Mega-Net wprawdzie nie odebrał, ale na podstawie tzw. fikcji doręczenia (art. 44 k.p.a.) przedsiębiorca powinien wysłać odpowiedź na wezwanie najpóźniej do dnia 17 maja 2014 r.. Tym samym Mega-Net udzielił odpowiedzi z 173 dniowym opóźnieniem i było to uczynione dopiero po wszczęciu niniejszego postępowania, w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Prezes UOKiK dnia 20 lutego 2015 r. poinformował przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w ramach postępowania o nałożeniu kary pieniężnej, a także o prawie do zapoznania się ze zgromadzonym w aktach sprawy materiałem dowodowym oraz prawie do złożenia końcowego oświadczenia w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługujących uprawnień.

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. na przedsiębiorcach ciąży obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK. Powyższy obowiązek wynikający z art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. dotyczy wyłącznie przedsiębiorcy.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 u.o.k.i.k., ilekroć w tejże ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, pojmuje się przez to w pierwszej kolejności przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj.: Dz. U. 2010 r., Nr 220, poz. 1447, z zm.). Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż Marek Markwas - prowadząc jako osoba fizyczna działalność gospodarczą - jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym może zostać zobowiązany w toku toczącego się postępowania do udzielenia odpowiedzi zgodnie z wezwaniem organu ochrony konkurencji.

Zakres wymaganych informacji określa Prezes UOKiK w wezwaniu, jednakże u.o.k.i.k. przewiduje obligatoryjne wymogi takiego żądania kierowanego do przedsiębiorcy. Zgodnie z art. 50 ust. 2 u.o.k.i.k., żądanie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Trzykrotnie kierowane do przedsiębiorcy wezwania zawierały wszystkie ww. elementy, dlatego po stronie Mega-Net powstał prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na skierowane do niego wezwania. Wezwania określały zakres żądanych informacji, tj. przedłożenia istotnych informacji i dokumentów związanych z zweryfikowaniem wykonania obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę w ramach decyzji Prezesa UOKiK nr 18/2013. Informacje i dokumenty, których przekazania żąda Prezes UOKiK miały istotne znaczenie dla ustalenia okoliczności faktycznych sprawy. Ich brak uniemożliwia efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego i ustalenie, czy doszło do prawidłowego wykonania prawomocnej decyzji administracyjnej. Zaniechanie przedsiębiorcy skutkuje niemożnością dochowania ustawowego terminu zakończenia tego postępowania określonego w art. 48 ust. 4 u.o.k.i.k. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie

wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 30 dni, a w sprawach szczególnie skomplikowanych – nie dłużej niż 60 dni od dnia jego wszczęcia.

Cel skierowanego żądania także został jasno określony w wezwaniach poprzez wskazanie, w związku z jakim postępowaniem żądane są od przedsiębiorcy informacje, a mianowicie w związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym.

Wskazać należy, iż w wezwaniach został wyznaczony wystarczająco długi termin umożliwiający wywiązanie się z obowiązków wskazanych w przedmiotowych pismach. Ponadto wezwania zawierały pouczenie, iż w przypadku gdy przedsiębiorca, choćby nieumyślnie, nie udziela informacji, bądź udziela nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Odnosnie pierwszego z doręczeń – przyjmując, iż zgodnie z art. 44 § 1 pkt 1 w zw. z §4 k.p.a. w zw. z art. 83 u.o.k.i.k. doręczenie uważa się za skuteczne po 14 dni przechowanie go we właściwej placówce pocztowej (czyli od 23 kwietnia 2014 r. do 7 maja 2014 r.) – przedsiębiorca miał obowiązek udzielenia odpowiedzi do 17 maja 2014 r. (10-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi). Od tego momentu był w zwłoce w zakresie konieczności wywiązania się ze swoich obowiązków określonych w wezwaniu Prezesa UOKiK. Kolejne wezwanie zostało odebrane w dniu 25 sierpnia 2014 r., co oznacza, że przy 7-dniowym terminie na udzielenie odpowiedzi na wezwanie – Mega-Net powinien wysłać pismo z wyjaśnieniami w dniu 1 września 2014 r. Tak się jednak nie stało. Kolejne pismo również nie przyniosło rezultatu i dopiero wszczęcie niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w dniu 31 października 2014 r. (doręczone 5 listopada 2014 r.) przymusiło przedsiębiorcę do udzielenia żądanych informacji. Nie ulga wątpliwości, że okres kilku miesięcy jest wystarczająco długi na ustosunkowanie się do zakresu zagadnień wskazanych w wezwaniu i do udzielenia rzeczowej odpowiedzi. Tymczasem we wspomnianym okresie (od maja do listopada) przedsiębiorca nie podjął żadnych prób kontaktu z Prezesem UOKiK celem wyjaśnienia, dlaczego nie wypełnia obowiązków nałożonych w wezwaniu.

Znamienne przy tym jest to, że w piśmie organu ochrony konsumentów z dnia 31 października 2014 r. oprócz przekazania informacji o dobrowolnej możliwości ustosunkowania się do postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK wezwał również Mega-Net do przedstawienia informacji o wysokości przychodu osiągniętego w 2013 r. Do dnia wydania niniejszej decyzji przedsiębiorca nie wywiązał się z tego obowiązku, pomimo prawidłowego doręczenia wezwania i pouczenia o konsekwencjach niewykonania tego obowiązku. tym samym przedsiębiorca po raz kolejny pokazał lekceważący stosunek do powinności nałożonych przepisami prawa.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz

okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Kara pieniężna za nieudzielenie informacji określona w ww. artykule ma charakter:

- represyjny – nakładana jest za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu;
- prewencyjny – ma zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa;
- dyscyplinujący – zagrożenie nią, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu, ma skłaniać przedsiębiorców do udzielania żądanych informacji i dokumentów.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy¹, kara za nieudzielenie informacji jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK. Zdaniem Sądu, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez organ ochrony konsumentów decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem. Z treści powołanego orzeczenia można wywnioskować, że karą pieniężną może skutkować nie tylko zaniechanie udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK, ale także udzielenie odpowiedzi po wyznaczonym terminie. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację zadań ustawowych organów administracji publicznej. Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k. ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym.

Podkreślić należy, że ustawodawca szeroko zakreśla odpowiedzialność przedsiębiorcy za naruszenia typu proceduralnego, czego wyrazem jest zagrożenie sankcją w postaci nałożenia kary pieniężnej nawet w przypadku nieumyślnego nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK.

Ustalając wysokość kary pieniężnej organ ochrony konsumentów wziął pod uwagę stopień zawinięcia, objawiający się w możliwością udzielenia odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK. Przedsiębiorca, mimo trzykrotnego kierowania do niego wezwań, nie udzielił żadnej odpowiedzi, czym powoduje zakłócenie toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Na marginesie należy zauważyć, iż zgodnie z wyjaśnieniami przedsiębiorcy udzielonymi w toku postępowania wyjaśniającego RBG-403-09/14/KL, ale po wszczęciu niniejszego postępowania, Mega-Net nie do końca zaniechał wszystkich praktyk kwestionowanych w decyzji Prezesa UOKiK nr RBG-18/2013 r. Z pisma przedsiębiorcy z dnia 13 listopada 2014 r. (będącego w aktach ww. postępowania wyjaśniającego) wynika, że pewne kroki związane z zaniechaniem stosowania praktyki określone w pkt A.2. sentencji decyzji nr RBG-18/2014 (które jednak nie stanowiło całkowitego zaniechania – jest to obecnie przedmiotem ustaleń w ramach ww. postępowania wyjaśniającego) Mega-Net podjął dopiero w dniu 27 sierpnia 2014 r., a więc długo po tym, jak zostało wszczęte postępowanie wyjaśniającego, a co istotne – długo po tym, jak uprawomocniła się decyzja Prezesa UOKiK nakazująca zaprzestanie stosowania kwestionowanej praktyki. Tym samym przedsiębiorca mógł celowo przedłużać postępowanie i nie udzielać odpowiedzi, aby móc kontynuować

¹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04.

bezprawny proceder. Powyższa postawa świadczy również o lekceważeniu organów administracji publicznej oraz powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

Całokształt okoliczności sprawy wskazuje, iż przedsiębiorca działał w tym zakresie umyślnie, z zamiarem opóźnienia postępowania lub też uniemożliwienia organowi ochrony konsumentów ustalenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy. Zauważyć bowiem należy, iż przedsiębiorca - mimo świadomości ciężącego na nim obowiązku wynikającego z wezwań – nie udzielił odpowiedzi w wyznaczonym terminie, a przez to celowo próbował je przedłużyć. Należy mieć na uwadze, iż obowiązkiem przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium kraju jest przestrzeganie powszechnie obowiązującego prawa, w tym udzielanie niezbędnych wyjaśnień, jeśli przepisy prawa obligują go do tego. Mając powyższe na względzie Prezes UOKiK uznał, iż działanie przedsiębiorcy w niniejszej sprawie było umyślne.

Pozytywny wpływ na wymiar kar miały jednak okoliczności, iż przedsiębiorca po wszczęciu niniejszego postępowania przesłał Prezesowi UOKiK żądane informacje. Niemniej jednak opóźnienie, którego dopuścił się przedsiębiorca należy uznać za znaczne (od maja do listopada).

W tym miejscu nadmienić należy, iż organ ochrony konsumentów przy obliczaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił również konieczność zbadania uprzedniego naruszenia przepisów u.o.k.i.k. Niemniej w wyniku braku stwierdzenia takiego naruszenia organ ochrony konsumentów nie zdecydował się na podwyższenie wymiaru kary w oparciu o przedmiotową przesłankę.

Mając powyższe na uwadze, organ ochrony konsumentów nałożył na Mega-Net karę pieniężną w wysokości 3.410 zł (słownie: trzy tysiące czterysta dziesięć złotych), co stanowi równowartość 800 euro (słownie: osiemset euro). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2014 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,2623 zł. Stosownie bowiem do art. 5 u.o.k.i.k., wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie **14 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w **NBP o/o Warszawa na nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

II.

Zgodnie z art. 80 u.o.k.i.k. Prezes UOKiK rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl

art. 77 ust. 1 u.o.k.i.k., jeżeli w wyniku postępowania organ ochrony konsumentów stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. W świetle natomiast art. 263 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in. koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Z kolei zgodnie z art. 264 § 1 ww. kodeksu, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku organ ochrony konsumentów w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa UOKiK z przedsiębiorcą. W związku z powyższym, postanowiono obciążyć ww. przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości **17,90 zł** (słownie: siedemnaście złotych 90/100).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt II sentencji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w **NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000** w terminie **14 dni** od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 u.o.k.i.k. w związku z art. 479²⁸ §2 Kodeksu postępowania cywilnego od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie, które wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479³² § 1 i 2 kodeksu postępowania cywilnego oraz stosownie do art. 264 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stronie przysługuje zażalenie za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie tygodniowym od dnia jej doręczenia.

*Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Piotra Adamczewskiego*